

Kevään kolkuttelua

Vaikka tammikuussa tuntuikin olevan melkein 60 päivää, oli helmikuu lyhyt kuin poliitikon muisti. Ja niinpä nyt ollaan jo maaliskuun lopulla. Tuntuu kuin vasta olisimme seisauksesta selvinneet ja nyt on jo tasauskin takana.

Yöpöydälle, sohvapöydälle ja muille pinnoille on pimeään vuodenajan vieressä kertynyt tasaiseen tahtiin uutta ratkotavaa ristikkolehtien muodossa. Välillä sitä kuitenkin tulee huomanneeksi, että elämässä on ihme kyllä hitusen muutakin sisältöä kuin pelkkiä ristikoita. Täytyy kai teipata postiluukkua umpeen, ettei eteisen lattia täyty liian kovaa tahtia.

Pääasialliset "työllistäjäni" ratkontarintamalla ovat jo pitkän aikaa olleet Punainen Pelikaani, lisäkin ristikot ja IS-kovikset. Eikä saa unohtaa mainiota Sanaseppo-lehteä, jota sanaristikkoseuramme julkaisee neljä numeroa vuosittain jäseniemme riemuksi.

Kunnon visainen ristikko on yhtä suuri nautinto siitä riippumatta, miten nopeasti viimeinenkin sana ratkeaa. Parhaat kiperät tehtävät saattavat ratketa samalta istumalta, minkä jälkeen voi hetken vain tuijotella vihjeitä ja ratkaisuja, samalla ihailien sekä laatijan pahoja vih-

jeaivoituksia että omia ylivertaisia ratkojan hoksottimia.

Ristikon ei tarvitse olla mikään huippuvaika tapaus, mutta silti se voi ottaa pidemmän ajan ratketakseen. Jotkut IS-kovikset tai Punaisen Pelikaanin pahimmat juonittelut saattavat lojua yöpöydällä päivästä ja viikosta toiseen, odottamassa viimeistä inspiraatiota.

Jonain kauniina auringonlaskun jälkeisenä hetkenä nappaan keskeneräisen kiusankappaleen taas käteeni ja lyhyen pätkäilyn lopputuloksena, hieman noloa, piirtelen loput sanat paikoilleen. Miksi en tuotakaan vihjettä aiemmin tajunnut!

Kuten Antti Skyttä taannoin tällä palstalla muistutti, lähestyy Ristikko SM 2025 -kilpailu kovaa kyytiä. Viime kevään piilosanakisa jäi minulta väliin, joten odotan tulevaa kisapäivää suurella innolla. Kisaaminen kylläkin tarkoittaa minulle lähinnä itseni kanssa kilpailemista, en välitä niinkään kunniasta, saati maineesta.

Kisaa varten en aio mitenkään erityisesti harjoitella. Ratkontaharrastus on ollut viime vuosina sen verran oleellinen osa elämäniäni, että ratkomistaidon ylläpito ja kehittäminen on jokapäiväistä hupia.

Kuljemme vääjäämättä kevättä ja valoa kohti. Tartutaan tähän hetkeen, sillä tämä päivä on huomenna jo eilinen. Ratkomisiin!

Pasi Paavilainen

pasi.paavilainen@ristikkoakatemia.fi

Lähetetään ristikkoihaisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi